

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/133/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010032
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2317010032.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaných A. B. a C. D., pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného C. D. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 23.01.2023 pod sp. zn. 9T/11/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.03.2024, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods.1 písm. d/, e/, ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo vzťahu k obžalovaným A. B. a C. D., a to vo výrokoch o treste.

II.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému A. B., nar. XX.XX.XXXX v E.,
trvale bytom F., F. XXXX/XX

u k l a d á

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods.2, ods.4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 Trestného zákona sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. h/, písm. k/ Trestného zákona sa obžalovanému ukladajú povinnosti spočívajúce v príkaze:

- podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu,
- zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie,
- osobne sa hlásiť jedenkrát v kalendárnom mesiaci u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode svojho bydliska a oznamovať mu v pravidelných lehotách, najmenej 1 x v kalendárnom mesiaci, údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať.

III.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa

obžalovanému C. D., nar. XX.XX.XXXX v G.,
trvale bytom F. A. XXX/XX, A., okr. Galanta,

podľa § 44 Trestného zákona upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 ods.1 Trestného zákona, nakoľko pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, uložený obžalovanému skorším trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 30.01.2016 pod sp. zn. 29T/14/2016, právoplatným dňa 15.10.2016, za prečin podľa § 207 ods.1, ods.3 písm. c) Trestného zákona, vo vzťahu ku ktorému bolo tiež upustené od uloženia súhrnného trestu trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 12.12.2016 pod sp. zn. 2T/211/2016, právoplatného dňa 16.02.2017, za prečin § 194 ods.1, ods.2 písm. b) Trestného zákona.

IV.

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného C. D., nar. XX.XX.XXXX v G., z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Galanta uznal obžalovaných A. B. a C. D. za vinných z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 25.02.2016 v čase okolo 08.45 hod. v F. na H. A. I. v záhradkárskej oblasti nazývanej J. spoločne a po predchádzajúcej dohode aj s K. F. (ktorého trestné stíhanie bolo z dôvodu jeho úmrtia zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku s poukazom na § 9 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku uznesením Okresnej prokuratúry Galanta sp. zn. 3 Pv 147/16/2202 zo dňa 13.12.2016) poškodili visiaci zámok na vchodovej bráne, vedúcej na pozemok záhradnej chatky L. M. J., vošli na pozemok, kde vypáčili vchodové dvere záhradnej chatky, odkiaľ odcudzili benzínový krovínorez, dvojplatičkový varič s plynovou bombou, plechový kufor s rôznym druhom náradia, 3 sady záhradného náradia rôzneho druhu, dvojité drevený rebrík, drevený rebrík o dĺžke 3 m, kovový fúrik, 2 ks petrolejových lúčok, panvicu, sadu porcelánových tanierov so šálkami v presne nezistenom počte, sadu príborov v presne nezistenom počte, pec na tuhé palivo, motorové čerpadlo na vodu, predĺžovací kábel, 2ks vojenských ručných bateriek, elektrickú skúšačku, 4 ks smaltových hrncov, 2 páry gumených číziem, cínové vedro, vojenský pršiplášť, propán-butánovú fľašu 10 kg, 1 pár hnedých topánok, žltý záves, ručný vrták, linoleum nezisteného rozmeru, hasiaci prístroj, kovový kotúč s namotaným elektrickým káblom zelenej farby, pumpu na vodu modrej farby, 2 ks drevených debien, hadicu o dĺžke cca 6 metrov; uvedené veci postupne naložili na vozík, na ktorom ich obžalovaný D. odviezol preč a opakovane približne päťkrát sa vrátil pre ďalšie z vecí na miesto činu, pričom po odchode z miesta činu A. B. niesol na ľavom pleci drevený rebrík a na pravom pleci záhradnú hadicu, čím poškodenému L. M. J. spôsobili škodu vo výške 1 352 €.

Za túto trestnú činnosť uložil okresný súd obžalovanému A. B. podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 37 písm. m) Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu podmienene odsúdenia v trvaní 3 (tri) roky.

U obžalovaného C. D. okresný súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na trestný rozkaz Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/53/2018 zo dňa 20.02.2019, doručený obžalovanému dňa 08.05.2019 a právoplatný dňa 17.05.2019, ktorým bol obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 6 mesiacov.

Zároveň podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku okresný súd právneho nástupcu poškodeného C. N. J., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt A. XXXX/XX, F., odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Prvostupňový súd odôvodnil napadnutý rozsudok v rozsahu č. I. 565-570 spisu.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor a to v neprospech oboch obžalovaných čo do výroku o treste a výroku o škode (č.l. 571 spisu) a obžalovaný C. D. (č.l. 573 spisu), ktoré následne písomne zdôvodnili osobitnými písomnými podaniami.

Okresný prokurátor v osobitnom písomnom odôvodnení odvolania (č.l. 576-577 spisu) po úvodnej rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku namietal, že v tomto prípade je potrebné pri ukladaní trestu vziať do úvahy samotnú osobnosť obžalovaného a charakter páchanej trestnej činnosti. K tomu uviedol, že obžalovaný B. bol doposiaľ 13x súdne trestaný a teda v osobe obžalovaného ide o páchatela, u ktorého sa nejedná o jednorazové vybočenie z medzí zákona, ale je zrejmä jeho náchylnosť k porušovaniu zákona. Pestrá trestná minulosť obžalovaného nasvedčuje záveru o problematologickej možnosti jeho nápravy. Trest odňatia slobody v jeho prípade tak bude plniť najmä represívnu funkciu a funkciu ochrany spoločnosti pred páchatelom počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody. Uloženie podmieneného trestu odňatia slobody v danom prípade nepovažoval za spravodlivý trest, a to najmä s prihliadnutím na trestnú minulosť obžalovaného. Ani výkon nepodmienečných trestov ho nevedol k náprave. Je pravdou, že od spáchania skutku uplynulo 7 rokov, avšak poukázal na tú skutočnosť, že boli to práve obvinení, ktorí marili termíny HP, na ktoré sa niekoľkokrát nedostavili. Aj sám súd to konštatuje v odôvodnení rozsudku. Podotkol, že skutok mal obžalovaný spáchať dňa 25.02.2016, pričom posledný nepodmienečný trest vykonal dňa 15.05.2015. Teda neprešiel ani rok od ostatného pobytu v ÚVTOS a obžalovaný sa mal aj napriek tomuto dopustiť ďalšej trestnej činnosti. Bol toho názoru, že páchatelom, ktorí sa opakovane dopúšťajú ďalšej trestnej činnosti krátko po odpykaní predchádzajúceho trestu, treba ukladať tresty nepodmienečné, s náležitým využitím rozpätia zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Vo vzťahu k trestu obžalovanému D. namietal, že so záverom okresného súdu, ktorý podrobne vo svojom odvolaní rozviedol, sa nestotožnil, uvedený rozsudok vo výrokovej časti týkajúcej sa upustenia od uloženia súhrnného trestu považoval za nezákonný, nakoľko v danom prípade mal súd ukladať súhrnný trest vo vzťahu k odsúdeniam Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T 14/2016 a Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/211/2016. Skutok, pre ktorý boli obaja obžalovaní uznanými za vinných, sa mal stať 25.02.2016, t.j. je v súbehu s odsúdeniami a Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/211/2016 a nie vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T 53/2018. Trestný rozkaz Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T/14/2016 zo dňa 30.01.2016 bol doručený obžalovanému dňa 06.10.2016, teda až po spáchaní skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Podľa § 353 ods. 8 Trestného poriadku má trestný rozkaz povahu odsudzujúceho rozsudku. Účinky spojené s vyhlásením rozsudku nastávajú doručením trestného rozkazu obvinenému.

Preto okresný prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa ustanovenia § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste u oboch obžalovaných a súčasne, aby podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku vo veci rozhodol sám rozsudkom. Čo sa týka zahlaseného odvolania k výroku o škode, vzhľadom na skutočnosť, že právna zástupkyňa poškodeného RNDr. Ela Karkošiaková sa vzdala práva na náhradu škody, zobrať v tejto časti odvolanie späť.

Obžalovaný C. D. v osobitnom písomnom odôvodnení odvolania (č.l. 599 spisu) uviedol, že bol oklamáný, donútený a zastrášaný likvidáciou jeho osoby a má ísť sedieť. K tomu dodal, že hlavný aktér dostal smiešnu podmienku.

Obžalovaný A. B. odvolanie nepodal, k odvolaniu okresného prokurátora sa vyjadril v osobitnom písomnom podaní (č.l. 580 spisu) tak, že dlhodobo vedie riadny život, taktiež je zamestnaný a žije ako čestný občan. Plne si uvedomuje chyby, ktorej sa dopustil v roku 2016. Priznáva v plnej miere svoju vinu a je ochotný a schopný uhradiť spôsobenú škodu. Žiadal súd o zhovievavosť a objektívne posúdenie jeho previnenia.

Obžalovaný A. B. sa k odvolaniu okresného prokurátora vyjadril aj v osobitnom písomnom podaní (č. l. 586 spisu), v ktorom žiadal krajský súd, aby mu bolo možné vypovedať na pojednávaní, nakoľko sa chce doznať k trestnej činnosti. Toto vyhlásenie chcel urobiť už pred okresným súdom v Galante, o čo ho požiadal. Ďalej uviedol, že nepovažuje za správnu argumentáciu okresného prokurátora a to, že je mu potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Skutok, ktorého sa dopustil, sa stal pred siedmimi rokmi a od toho času voči jeho osobe nie je vedené žiadne trestné stíhanie ani nebol odsúdený za žiadnu trestnú činnosť. Je dlhodobo zamestnaný v spoločnosti Sz-Cz s.r.o. so sídlom Pastuchovská 3897, 930 05 Gabčíkovo, IČO: 50 106 350. Zastával názor, že skutočnosti uvedené vyššie vytvárajú predpoklad, že vie viesť riadny život a to aj bez toho, aby mu musel byť uložený nepodmienečný trest. Žiadal krajský súd v Trnave, aby ho predvolal na hlavné pojednávanie a dal mu možnosť urobiť vyhlásenie ohľadom viny.

Obžalovaný C. D. v osobitnom písomnom podaní (č.l. 620 spisu) uviedol, že je na invalidnom dôchodku, ktorý však nepoberá, nakoľko mu chýba 5 rokov do odpracovaných 15-tich rokov. Momentálne poberá z úradu práce hmotnú núdzu vo výške 196,96 Eur. Z tohto žije, platí výživné a aj lieky. Nakoľko je po

troch operáciách chrbtice a trpí chronickými bolesťami, pohybuje sa iba pomocou barlí s doprovodom. Veľmi často končí v nemocnici na infúziách, užíva silné lieky. Ďalej uviedol, že trvá na svojom odvolaní a zároveň žiadal krajský súd o alternatívny trest vzhľadom na zdravotný stav. K tomu doložil doklad, že platí výživné a tiež doklad o tom, akú sumu poberá z úradu práce.
Konanie na odvolacom súde:

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací vykonal verejné zasadnutie za účasti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave a za splnenia zákonných podmienok v neprítomnosti obžalovaných A. B. a C. D.. Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla vyhovieť OP Galanta a zamietnuť odvolanie obžalovaného D. ako nedôvodné.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Krajský súd ako súd odvolací na podklade podaných odvolaní preskúmal napadnutý rozsudok a zistil, že odvolanie podali okresný prokurátor a obžalovaný C. D. ako oprávnené osoby, v zákonom stanovenej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Následne s poukazom na ust. § 317 ods. 1 Trestného poriadku krajský súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov o treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného C. D. voči výroku o treste nie je dôvodné, avšak odvolanie okresného prokurátora voči výrokom o treste oboch obžalovaných je dôvodné.

K výrokom o treste všeobecne

Úvodom je treba uviesť, že pri úvahách o druhu a výmere trestu postupuje každý súd v zmysle zásad a kritérií rozhodných pre ukládanie trestov uvedených v ust. § 34 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorých trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Trest ako taký je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútky páchatel'a a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatel'a si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t. j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatel'a. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatel'ov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Trest je aj jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t. j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, jednak prvkom donútenia (represia), ale tiež prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatel'mi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Inak povedané musí vyjadrovať spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, tak právne, ako aj etické.

V rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá fakticky umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Individualizácia trestu je prostriedkom dosiahnutia primeranosti trestu. Druh a intenzita trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu.

Neprimerane prísne (ale, samozrejme, i neprimerane mierne) tresty pôsobia škodlivo na páchateľa i spoločnosť. U verejnosti môžu neprimerané tresty vyvolať súcit s páchateľom či ohroziť jej dôveru v spravodlivé rozhodovanie súdu, či jej dôveru v súdnu moc ako celok. U páchateľa neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti, pretože takéto tresty páchateľ oprávnené nemôže považovať za spravodlivé. Páchateľ je súdom odsudzovaný za nespravodlivosť (bezprávie), ktorú trestným činom spáchal, a preto má právo očakávať spravodlivosť zo strany súdu. Primeranosť trestu je zároveň nevyhnutným predpokladom dosiahnutia výchovných účinkov trestu, keďže nevyhnutným predpokladom prevýchovy páchateľa je jeho akceptovanie trestu ako spravodlivého následku jeho protiprávneho konania, pričom v prípade nespravodlivého trestu k takejto akceptácii trestu zo strany páchateľa pochopiteľne nemôže dôjsť. Spravodlivosť trestu je tak možné považovať aj za predpoklad prerastania represívneho pôsobenia trestu do pôsobenia výchovného.

Pri ukladaní trestu musí súd obligatórne prihliadnuť podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Zároveň pri určovaní druhu a výmery trestu musí súd v súlade s ust. § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadnuť na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

K výroku o treste obžalovaného A. B.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo správne zisteného skutkového stavu a následného právneho posúdenia konania obžalovaného A. B., teda výroku o vine, ktorý nebol napadnutý odvolaním, nepostupoval celkom v súlade s Trestným zákonom, keď pri úvahách o uložení primeraného trestu obžalovanému nevyhodnotil dôkladne všetky okolnosti majúce na druh trestnoprávnej sankcie v zmysle všeobecných zásad na ukladanie trestov podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona priamy vplyv, a teda najmä spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti a v neposlednom rade osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Keďže u obžalovaného A. B. okresný súd dospel k záveru o naplnení skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno b) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona ukladal trest podľa trestnej sadzby stanovenej v citovanom ustanovení osobitnej časti Trestného zákona, teda podľa trestnej sadzby 0 až 2 roky. Obžalovaný porušil chránený záujem, ktorým je ochrana majetku. Z pohľadu posúdenia formy zavinenia obžalovaného dospel súd k záveru, že u obžalovaného ide, podľa názoru súdu jednoznačne o úmyselne zavinenie, čo je závažnejšia forma zavinenia.

Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní okresným súdom vo vzťahu k uloženiu trestu mal aj krajský súd za preukázané, že podľa odpisu z registra trestov, obžalovaný bol v minulosti trinásťkrát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť (majetkovú, násilnú drogovú), za ktorú mu boli ukladané predovšetkým nepodmienečné tresty; naposledy bol právoplatne odsúdený v roku 2014.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplýva, že obžalovaný bol dvakrát priestupkovo postihnutý a to v roku 2020 za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a v roku 2021 za porušenie zákazu vychádzania.

Preskúmavajúc zákonnosť výroku o treste sa krajský súd potom čiastočne stotožnil s argumentáciou okresného prokurátora uvedenou v jeho odvolaní s tým, že bolo nevyhnutné a zároveň potrebné uložiť obžalovanému trest v prísnejšej forme. Avšak krajský súd usudzuje, že u obžalovaného je aj napriek jeho trestnoprávnej histórii daná pozitívna prognóza týkajúca sa jeho ďalšieho riadneho života, keďže od spáchania skutku prešlo približne sedem rokov a za toto obdobie obžalovaný už nebol odsúdený za žiadnu ďalšiu trestnú činnosť, čo vedie krajský súd s poukazom na vyššie uvedené úvahy a mieru spoluúčasti na čine k záveru o potrebe uloženia v rámci podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody i probačný dohľad v trvaní 3 (troch) rokov, ktorý je v prípade obžalovaného účelné ukladať predovšetkým vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného, na ktorú poukazuje krajský súd vyššie v texte. Takto uložený podmienený trest odňatia slobody podľa názoru krajského súdu zodpovedá zámeru zákonodarcu obsiahnutého v ustanoveniach § 34 a nasl. Trestného zákona, pričom na prospech obžalovaného, ako aj spoločnosti bude, ak sa bude obžalovaný podriaďovať probačnému dohľadu vykonávanému probačným a mediačným úradníkom, ktorého úlohou bude výchovne pôsobiť na obžalovaného, poskytovať mu pomoc a poradenstvo pri riešení zložitejších životných situáciách.

Navyše, u obžalovaného A. B. s poukazom na zabezpečenie účelu trestu bolo z pohľadu krajského súdu nevyhnutné k trestu odňatia slobody s určením skúšobnej doby s probačným dohľadom nad správaním obžalovaného uložiť podľa § 51 ods. 4 písm. h/, písm. k/ Trestného zákona i povinnosti spočívajúce v príkaze podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu; zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo preukázateľne sa uchádzať o zamestnanie a osobne sa hlásiť jedenkrát v kalendárnom mesiaci u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v obvode svojho bydliska a oznamovať mu v pravidelných lehotách, najmenej 1x v kalendárnom mesiaci, údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, pričom dodržanie týchto povinností bude dôležitým kritériom pri posudzovaní po skončení skúšobnej doby, či sa obžalovaný v rámci nej osvedčil, alebo nie. Ak by nedodrжал stanovené povinnosti, musel by súd rozhodnúť o tom, že uložený trest odňatia slobody v trvaní 10 (desať) mesiacov bude potrebné vykonať.

Poukazujúc potom na odvolacie námietky okresného prokurátora, v ktorých navrhoval uložiť obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody, v tomto smere sa naopak krajský súd stotožnil s názorom okresného súdu, že obžalovanému A. B. nie je nevyhnutne potrebné ukladať najprísnejší druh trestu v zmysle Trestného zákona, a to trest odňatia slobody spojený s jeho priamym výkonom, t. j. trest odňatia slobody nepodmienečný. Trest odňatia slobody v jeho nepodmienečnej podobe (tak ako navrhoval okresný prokurátor v odvolaní) podľa názoru krajského súdu nezodpovedá už v súčasnej dobe (v rámci plynutia času od spáchania skutku) tak individuálnej ani generálnej prevencii, pretože sa javí ako neprimerane represívny vzhľadom na okolnosti prípadu a možnosti nápravy obžalovaného A. B.. Naopak krajský súd zastáva názor, že uložený podmienený trest vo výmere 10 (desať) mesiacov s jeho podmieneným odkladom za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v trvaní 3 (troch) rokov s vyššie uvedenými povinnosťami bude primeraným a dostatočným trestom vzhľadom k osobe obžalovaného a jeho osobným pomerom a zároveň uložený trest v potrebnej miere nielen ochráni spoločnosť pred obžalovaným, tým že hrozba nepodmienečného výkonu trestu ho odradí od ďalšieho páchania trestnej činnosti, pričom je dôvodné (vzhľadom aj na jeho zmenu postoja k prejednávanej trestnej činnosti) predpokladať, že do budúca sa už obžalovaný podobného skutku nedopustí, čím sa nepochybne dosiahne nielen individuálna prevencia, ale zároveň uložený trest v dostatočnej miere vytvorí aj podmienky pre jeho výchovu, aby viedol riadny život a súčasne odradí aj ďalších páchatelov od páchania takejto trestnej činnosti.

Trest je prostriedkom na dosiahnutie účelu Trestného zákona, má pôsobiť výchovne na páchatela s cieľom individuálnej prevencie a zároveň má vysielat' signál voči ďalším členom spoločnosti-potencionálnym páchatelom, na ostatných členov spoločnosti, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Ochrana spoločnosti sa takto uskutočňuje prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom pri ukladaní trestu je potrebné mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. V treste má byť obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatela a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Pri ukladaní trestu je potrebné osobu páchatela hodnotiť vo všetkých súvislostiach, pričom v rámci hodnotenia osoby páchatela nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy. Trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu, pričom jeho úmernosť okrem iného určujú aj pohnútky páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu a pri náležitom zhodnotení osoby páchatela.

Vzhľadom na vyššie uvedené má odvolací súd za to, že sú v danom prípade splnené všetky podmienky pre postup podľa § 321 ods. 1 písm. d/, písm. e/, ods. 2 Trestného zákona, preto na základe odvolania okresného prokurátora krajský súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu majú za to, že okresným súdom uložený trest bol jednak nezákonný (dostatočne nezohľadnil a komplexne nevyhodnotil zásady ukladania trestov podľa § 34 a nasl. Trestného zákona) a zároveň mierny a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku potom sám obžalovanému A. B. uložil trest tak, ako je uvedené vo výrokovej časti pod bodom II. tohto rozsudku

K výroku o treste obžalovaného C. D.

Podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom I. stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchatelovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce,

ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom.

Podľa § 44 Trestného zákona, súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42, alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný.

Pri preskúmaní napadnutého výroku o treste obžalovaného C. D. krajský súd zistil, že tento výrok je nesprávny, resp. nezákonný, nakoľko okresný súd pri ukladaní trestu nepostupoval dôsledne podľa vyššie uvedených základných zásad ukladania trestov, najmä čo sa týka zásad ukladania súhrnného trestu.

Zaoberajúc sa vecnými námietkami okresného prokurátora obsiahnutými v podanom odvolaní v rámci prieskumného konania krajský súd konštatuje, že tieto námietky sú dôvodné v celom rozsahu, nakoľko obžalovanému C. D. bolo potrebné uložiť súhrnný trest, avšak nie vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 31T/53/2018 tak, ako učinil okresný súd v napadnutom rozsudku, ale vo vzťahu k odsúdeniam Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 29T/14/2016 a Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 2T/211/2016.

Z obsahu spisového materiálu totiž vyplýva, že menovaný bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/211/2016 zo dňa 12.12.2016, právoplatný dňa 16.02.2017, za prečin podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu vzhľadom na odsúdenie trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 29T/14/2016 zo dňa 30.01.2016, právoplatný dňa 15.10.2016, a ďalej bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 31T/53/2018 zo dňa 20.02.2019, právoplatný dňa 17.05.2019, za prečin podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody 1 rok a 6 mesiacov, ktorý vykonal dňa 27.05.2021.

V kontexte vyššie uvedených zákonných ustanovení vzhľadom na zistené skutočnosti majúce svoju relevanciu vo vzťahu k ukladaní súhrnného trestu je nutné konštatovať, že okresný súd teda pochybil, keď trest obžalovanému C. D. ukladal ako súhrnný podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súc toho názoru, že obžalovaný spáchal trestný čin skôr, ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Galanta zo dňa 20.02.2019, sp. zn. 31T/53/2018, právoplatný dňa 17.05.2019. Naopak po preskúmaní zbiehajúcej sa trestnej činnosti krajský súd zistil, že v prejednávanej príhode boli splnené zákonné podmienky na uloženie súhrnného trestu, resp. na upustenie od uloženia súhrnného trestu vo vzťahu k skoršiemu trestnému rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 30.01.2016 pod sp. zn. 29T/14/2016, právoplatným dňa 15.10.2016, vo vzťahu ku ktorému bolo tiež upustené od uloženia súhrnného trestu trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 12.12.2016 pod sp. zn. 2T/211/2016, právoplatného dňa 16.02.2017, a to z dôvodu, že skutok, ktorý je predmetom tohto trestného stíhania, obžalovaný spáchal skôr, t.j. dňa 25.02.2016, t.j. skôr ako mu bol doručený trestný rozkaz Okresného súdu Galanta zo dňa 30.01.2016, sp. zn. 29T/14/2016 (tento bol obžalovanému doručený dňa 06.10.2016, teda až po spáchaní skutku, ktorý sa mu kladie za vinu).

Vo vzťahu k tomuto výroku o treste preto krajský súd zastáva názor, že u obžalovaného C. D. je potom na mieste podľa § 44 Trestného zákona upustenie od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona avšak vo vzťahu k uloženému skoršiemu trestnému rozkazu Okresného súdu Galanta zo dňa 30.01.2016 pod sp. zn. 29T/14/2016, právoplatným dňa 15.10.2016, vo vzťahu ku ktorému bolo tiež upustené od uloženia súhrnného trestu trestným rozkazom Okresného súdu Galanta zo dňa 12.12.2016 pod sp. zn. 2T/211/2016, právoplatného dňa 16.02.2017, nakoľko krajský súd pokladá na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý bol obžalovanému uložený týmito rozhodnutiami. Takto uložený trest podľa názoru krajského súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným v zmysle § 34 ods. 1, ods. 3 a ods. 4 Trestného zákona a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, zistené tri poľahčujúce okolnosti a dve priťažujúce okolnosti (citované v odôvodnení napadnutého rozsudku), časový odstup od spáchania skutku ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom upustenie od uloženia súhrnného trestu odňatia slobody v kontexte už skôr uloženého trestu odňatia slobody je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Pokiaľ obžalovaný C. D. vo svojom vyjadrení žiadal krajský súd o uloženie alternatívneho trestu, k tomuto je v prvom rade potrebné uviesť, že uloženie iného ako súhrnného nepodmienečného trestu v danom prípade by neprichádzalo do úvahy s poukazom na § 42 ods.2 Tr. zákona, nakoľko súhrnný trest nemôže byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom (trestným rozkazom), ktorý bol v danom prípade 1 rok nepodmienečne.

Vzhľadom však na už konštatované 3 poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. f), l), n) Tr. zák.), ktorých uplatnenie nenamietal ani prokurátor v podanom odvolaní, krajský súd nepovažoval za nevyhnutné na obžalovaného vplývať prísnejším nepodmienečným trestom. Takýto postup si ani podľa názoru odvolacieho súdu nevyžaduje ani účinná ochrana spoločnosti a ani náprava tohto konkrétneho páchatela. Celkom na záver je potrebné iba uviesť, že obžalovaný si v danom prípade (po podanom odvolaní) zrejme dostatočne neuvedomil, že jemu uložený „symbolický“ trest vo forme upustenia od ďalšieho potrestania je zjavne miernejší ako požadované uloženie alternatívneho trestu, preto odvolací súd považuje jeho odvolanie za celkom neopodstatnené.

Záverom krajský súd uzatvára, že považuje takto ukladané tresty u oboch obžalovaných vo vzájomnej kombinácii za nielen zákonné, ale aj primerané a spravodlivé, od ktorých možno dôvodne očakávať, že splnia svoju funkciu nielen z hľadiska individuálnej, ale aj generálnej prevencie. Zároveň vyjadrujú aj morálne odsúdenie konania obžalovaných spoločnosťou.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody preto krajský súd rozhodol o odvolaniach okresného prokurátora a obžalovaného C. D. tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.